

Castelló enamora Luis Aguilé

La Diputació de Castelló distribueix 3.000 CD de la cançó "Nadie me quita mis vacaciones en Castellón", el vídeo de la qual s'ha convertit en un dels més vistos a la web Youtube amb més de 70.000 visites. El cantant argentí Iloa, per exemple, la urbanització Marina d'Or en una cançó per la qual la institució que presideix Carlos Fabra ha pagat uns 10.000 euros.

Alacant, València i Castelló. Les fogueres, les falles i la Magdalena. Julio Iglesias –a l'escenari de Benidorm o en un xalet d'Altea Hills–, Francisco –cantant, encès d'e-

moció, dalt d'un helicòpter que sobrevola el cap i casal la nit de la crema– i, qui faltava, Luis Aguilé. L'artista argentí ha sorprès –esglaiat– tothom amb la seua recent arribada al món del Youtube –pàgina web en què es penjen milers d'imatges relacionades amb tot allò que hom puga imaginar–. Ho ha fet amb una videocançó, coenta a més no poder, en la qual lloa les gràcies que ell considera que tenen les comarques castellonenques sota el títol de "Nadie me quita mis vacaciones en Castellón".

El vídeo, però, és un extracte dels 3.000 CD que la Diputació de Castelló que presideix Carlos Fabra ha comprat a Aguilé. L'adquisició ha costat a les arques de l'organisme provincial 9.867 euros –als quals s'hauria de sumar el cost del vídeo– i la cançó s'inclouïa originàriament en un compacte de nom esferèidor i predeterminat: *Homenaje a la Comunitat Valenciana*, en el qual compartia "pistes" amb diversos grans èxits de l'estil d'"Amor en Alicante", "Flores de Valencia" o "Fallera". Però Castelló volia dir-hi la seua, i arran de la distribució en la passada edició de la Feria Internacional de Turisme (Fitur) de Madrid, els 3.000 CD s'han multiplicat tant que el vídeo d'Aguilé ja ha superat les 70.000 visites i res no fa dubtar, amb la marxa que porta, que superarà les 100.000 d'ací a poc temps.

Èxit de l'estiu. La cançó conté tots els elements que la poden convertir en l'èxit de l'estiu, d'Almenara a Vinaròs,

si més no. Amb tot, el vídeo "Nadie me quita mis vacaciones en Castellón" augmenta amb escreix l'impacte de la lletra. La durada de 3 minuts i 40 segons no avorrex gens ni mica l'espectador. El film, que emana Baron Dandy per totes bandes, el protagonitza, òbviament, Luis Aguilé, que al llarg de les seqüències prova de recuperar un *swing* que ha esdevingut, amb el pas del temps, compulsius sacsons de cul –fins i tot hi ha moments que l'home sembla que va de gaidó pel pantalà i l'explicació a aquest fet la dona ell mateix en un dels fragments que s'expliquen més avant–. Així mateix, la vestimenta és la pròpia d'un seductor de club nàutic que no té vaixell: jaqueta blava, barret de capità de barca i, és clar, mocador de seda color rosa a la butxaca.

Les primeres imatges del ja reexit vídeo mostren una mar, el mateix Aguilé al costat d'un moll de barques de pesca, Morella, el Grau de Castelló i Peníscola també. Tot seguit, l'artista s'arranca: "Puedo privarme de ir a París y nunca más ver un striptease", confessa així una de les seues aficions mentre l'escena captura una xica escamallada en una hamaca i continua amb que "puedo privarme de los caprichos del corazón". No obstant això, "el sabor de andar por el Grao, yo no me privo de esa ilusión" i canta acompanyat de veus femenines la tornada "Nadie me quita mis vacaciones en Castellón" mentre el vídeo ensenya una entrada de bous de Sogorb.

Seqüència d'imatges extretes del vídeo penjat a YouTube i pagat per la Diputació de Castelló. Ja ha rebut més de 70.000 visites.

Llavis i seducció. S'escalfa la cosa i canvia el verb "privar" –evidentment Aguilé té una edat i ja deu haver passat pel metge un fum de voltes– per "*adoro sentir tus labios sobre mis labios*", amb el Fadri –torre emblemàtica de la catedral de Castelló– de fons per a enllaçar amb que "*adoro que ates tu piel junto a mi piel*" al temps que dos morenes es lliguen una a l'altra els biquinis enmig de la platja. Però això no és tot, perquè Aguilé s'accelera i diu que "*adoro ver tu sonrisa tan insinuante, cuando me atrapas y me penetra tu seducción*" amb uns gestos que val més no comentar, pel bé del canvi climàtic.

S'introdueix en aquest punt el cor de noies que canten "*yo sé que tu vendrás*" –apareix com no podia ser d'una altra manera un camp de golf– y *siempre volverás y lo que compartes no olvidarás*" que s'amenitza amb el claustre de l'església arxiprestal de Morella, imatge que no deixa de rebaixar l'escalfor anterior.

Deixar l'alcohol. Tot seguit es resol un dels dubtes que es plantejaven anteriorment quan Aguilé declama que "*puedo dejar el alcohol, puedo dejar de gritar un gol*" –tot i que als camps està prohibida la consumició de begudes alcohòliques– *cuando el equipo de mis amores salga campeón*". No s'aclareix, però, si parla del Vila-real o del Castelló, del Boca Juniors o del River Plate, vés a saber. "*Pero dejar la costa de Azahar no lo consiente mi corazón*" perquè, tornem-hi, "*que nadie me quite mis vacaciones en Castellón*", i es re-

prèn la part de la pell, dels somriures insinuants i la seducció.

És d'alguna manera el preludi d'una de les parts més important del nou *greatest hit*. Aguilé confessa que "*puedo ganarme una vuelta al mundo*" si bé no diu com i afegeix que "*irme en primera en algún avión*", suport explícit al polèmic aeroport de Castelló, per arribar algun lloc on, ausades ma vida, "*puede esperarme Miss universo en su habitación*", com qui no vol la cosa. Tanmateix, a Aguilé tot això li és igual, perquè ell, sempre que pot, "*con mi chica, que es un amor, me voy feliz a Marina d'Or*". Era inevitable que apareguera cap menció al projecte estrella del Partit Popular castellanenc, un projecte privat i de nou promogut amb diners públics. Per cert, que Anne Igarituru no hi apareix en cap moment; aclariment necessari per si hi havia dubte.

Cors i l'últim pla. Un cop passats els tres minuts de vídeo, Aguilé deixa el protagonisme a una mena de so de xilòfon i al cor de xiques, no són les Llufes, és clar, que amb imatges de discoteca pròpies d'Eivissa, Benidorm o Salou –per fer a país– intercalen la tornada "*Nadie me quita mis vacaciones en Castellón*" amb uns pseudogemecs "oh, uh, oh" que recorden les propagandes de xampú.

I tot per arribar a l'últim i definitiu pla en què Luis Aguilé tanca el vídeo tot proclamant "*Siempre, en Castellón*" i la imatge s'esvaeix en un forat negre a la manera de l'inici de les pel·lícules de

Homenatge als iaïos

A més de la reexida arribada del vídeo de "*Nadie me quita mis vacaciones en Castellón*", a la pàgina web de Youtube.com, el conegut cantant –nascut a l'Argentina el 1936 però establert a l'estat espanyol de fa molt de temps– també va voler fer mostra del seu talent en directe –tot i que aquest darrer detall no està confirmat del tot–. Ho va fer el passat 13 de febrer en forma d'"Homenaje a la provincia", de Castelló, és clar, i amb l'auditori del Teatre principal de la capital castellanenca ple de gom a gom. El públic es componia de jubilats que repassaren les cançons més conegudes de Luis Aguilé. A la cita no hi van faltar el president de la Diputació, el polèmic i imputat judicialment Carlos Fabra, ni tampoc el diputat provincial de Cultura, Miguel Ángel Mulet. A la fi de l'acte Aguilé va signar bona cosa de discos. Entre tanta gent gran, l'artista estava com a casa; ell que, entre altres coses, sempre ha defensat que "*es una lata, el trabajar*" perquè "*todos los días te tienes que levantar*".

James Bond. I de seguida els crèdits, breus, que contesten a la planiana pregunta de: "Tot això..., qui ho paga?" La resposta: en Youtube.

Cèsar Palazuelos